

Justitsministeriet

Dato: 17. juni 2008

Dok.: FRM40766

Sagnr.: 2008-154-0138

Udkast til tale til brug for besvarelse af samrådspørgsmål Æ og Ø i Folketingets Retsudvalg den 18. juni 2008

Spørgsmål Æ:

”Hvad kan ministeren oplyse om hændelsesforløbene vedrørende fodboldfans smadring af togvogne i forbindelse med fodboldkampe og politiets indsats i den sammenhæng, og hvilke konkrete initiativer overvejer ministeren eventuelt på dette område?”

Spørgsmål Ø:

”Ministeren bedes med henvisning til Ritzau-telegram af 19/5-08: ”FCK varslar jagt på fodboldbøller” redegøre for, hvilke overvejelser den voldsomme ballade, som finder sted i forbindelse med visse fodboldkampe, giver ministeren anledning til, herunder i forhold til den politimæssige indsats og eventuelle yderligere lovgivningsmæssige initiativer.”

1. Jeg vil gerne starte med at takke udvalget for at give mig denne lejlighed til at redegøre for den styrkede indsats mod fodboldtøjer.

Jeg vil lægge ud med nogle mere generelle betragtninger i forhold til indsatsen – og så slutte af med de konkrete episoder, som jeg i går besvarede et par skriftlige spørgsmål om.

Jeg vil gerne understrege, at jeg ser meget alvorligt på de problemer med hooliganisme, som vi bare inden for de sidste par måneder har set nogle græde eksempler på.

Det handler om at få sat en stopper for de få, der ødelægger det for de mange.

Man skal kunne tage sine børn med til fodboldkamp uden at skulle frygte, at de bliver fanget i et slagsmål eller forbrændt af fyrværkeri.

Og man skal kunne støtte sit hold på både hjemme- og udebane, uden at skulle frygte at blive overfaldet eller at måtte flygte fra ens tog eller bus.

Fodbold skal handle om sport og hygge. Ikke om vold og ødelæggelse.

Men ikke desto mindre er det desværre de sidste par år lykkedes en lille voldelig subkultur at sprede en rigtig dårlig stemning og skabe en latent utryghed, der faktisk afholder nogen fra overhovedet at dukke op til de større ”høj-risiko-kampe”.

Vi taler om en lille hård kerne, der udstyret med knojern og tandbeskyttere målrettet opsøger konfrontationer med andre tilskuere og politiet. Vi har alle set de skræmmende billeder fra de seneste eksempler på fuldständig hensynsløs optræden.

Og de scener er naturligvis helt uacceptable.

2. Det er baggrunden for, at jeg i sin tid tog initiativ til det lovforslag om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, som Folketinget vedtog den 22. april, og som træder i kraft den 1. juli.

Jeg synes selv, at den nye lov er blevet til i en rigtig god proces med alle de relevante aktører.

Først er en arbejdsgruppe under Rigspolitiet kommet med forslag til, hvilke tiltag der politifagligt set er behov for.

Derefter har vi udarbejdet et lovudkast i tæt dialog med DBU, Divisionsforeningen og Danske Fodbold Fanklubber – dvs. klubberne og fans'ne.

Så har vi haft en høringsproces, hvor vi har lyttet meget indgående til de forskellige betænkeligheder fra f.eks. Advokatrådet, Menneskerettighedscenteret og Datatilsynet.

Og jeg har på den baggrund fremsat et lovforslag, som et bredt flertal i Folketinget vedtog her for knap 2 måneder siden.

Jeg vil ikke trætte Retsudvalget med en nærmere gennemgang af elementerne i loven, som vi jo lige har været grundigt igennem i forbindelse med folketingsbehandlingen.

Men nu træder loven i kraft om 2 uger. Og jeg synes egentlig, at vi så skal give den nye karantæneordning og autorisations- og uddannelsesordning for kontrollørerne lidt tid til at virke, før vi begynder at overveje, om der er behov for nye tiltag.

3. Parallelt med den nye lov har Rigspolitiet lagt et meget stort arbejde i at udvikle en ny strategi for politiets operative indsats ved fodboldkampe – bl.a. inspireret af de gode erfaringer fra England.

På den baggrund kunne Rigspolitiet for 2 uger siden udsende en ny ”fodboldhåndbog” – der er klassificeret til tjenestebrug – til politikredsene. Håndbogen udstikker retningslinierne for den politimæssige indsats under fodboldkampe og eventuelle fodbolduroligheder.

Politiets helt overordnede strategi er ganske enkelt, at fodboldkampe skal være en festlig begivenhed for hele familien – hvor politiet holder sig lidt i baggrunden, så man ikke uforvarende tilfredsstiller bøllernes ønske om konfrontation.

For at skabe større synlighed og tryghed i området omkring stadion vil politiet fremover som udgangspunkt være iklædt almindelig patruljeuniform og gule veste.

Politiets indsats vil ske gennem forebyggende patruljer, hvor der udvises tolerant og fleksibel adfærd over for alle fodboldtilskuere.

Men hvis der alligevel opstår uroligheder, skal politiet naturligvis straks iværksætte en målrettet og konsekvensindsats.

”Fodboldhåndbogen” indeholder i øvrigt også retningslinier for, om der er behov for at følge visse grupper af fans til og fra stadion – f.eks. i tog og busser.

Jeg ved, at bl.a. Københavns Politi allerede har haft rigtig gode resultater med den nye strategi. Og jeg har stor fortrøstning til, at den – sammen med karantæneordningen – vil give mærkbare resultater.

4. I denne sammenhæng vil jeg også lige nævne, at Justitsministeriets Forskningspulje i februar bevilgede knap en kvart million kr. til forskningsprojektet: ”Forebyggelse af fodboldoptøjer – barrierer og muligheder for implementering af ændret strategi”.

Forskningsprojektet gennemføres i samarbejde med Rigspolitiet og Østjyllands Politi, og jeg har tidligere lovet Retsudvalget at oversende rapporten fra projektet, når den foreligger.

5. Jeg har i mine besvarelser i går af spørgsmål nr. 739 og 740 redegjort mere detaljeret for de konkrete episoder, vi har set på det seneste.

Særligt om forløbet i toget efter kampen den 11. maj mellem AGF og Brøndby kan jeg helt kort opsummere:

Efter kampen tog flere grupper af Brøndby-fans til Århus banegård, hvor de tog toget mod København. Både det tilstedeværende politi og DSB-personalet vurderede, at der ikke var tegn på begyndende uroligheder. Og det blev derfor besluttet ikke at sende politi med toget.

Kl. 00:08 samme nat blev politiet tilkaldt af Banedanmark for at tømme toget for Brøndby-fans, fordi fans'ne begik hærværk og truede de øvrige passagerer til at stige af.

Københavns Vestegns Politi sendte straks en indsatsstyrke til Høje-Taastrup Station for at bistå Banedanmark. Og det blev aftalt med Banedanmark, at toget først skulle ankomme til stationen kl. 00:22, så politiet kunne nå frem inden.

Udover indsatsstyrken – på 12 mand – var der yderligere tilkaldt assistance fra København.

Men ved indsatsstyrkens ankomst på stationen kl. 00:19 kunne man konstatere, at toget – i strid med det, der var aftalt – allerede var kørt til perronen, og hovedparten af passagererne havde nået at forlade toget.

Hærværksmændene var med andre ord over alle bjerge, og det var umuligt for politiet præcist at fastlægge, hvem der havde været med i toget.

6. Jeg vil i den forbindelse understrege, at det eksplicit af bemærkningerne til den nye lov fremgår, at der f.eks. vil kunne meddeles generel karantæne til en person, som under transporten til eller fra en fodboldkamp begår en strafbar handling – f.eks. i et S-tog eller på en bus- eller togstation.

Der er med andre ord udtrykkeligt taget højde for den slags situationer, som vi beklageligvis så i toget fra Århus.

For at forebygge, at lignende episoder overhovedet opstår, har politiet i øvrigt indledt et løbende samarbejde med DSB og andre transportører med henblik på at udveksle informationer i relation til kampe, hvor der kan være risiko for uro.

7. Som beskrevet, er der netop i disse uger ved at blive gennemført en hel pakke af både lovgivningsmæssige og operative tiltag for at sætte ind mod hooliganuroligheder.

Og jeg tror som sagt, at det vil være godt, hvis vi alle nu væbner os med lidt fælmodighed og afventer resultaterne af de initiativer, der allerede er sat i gang - eller som meget snart træder i kraft - inden vi overvejer yderligere lovgivningsmæssige tiltag på området.

Jeg vil i den forbindelse gerne nævne, at det er Rigspolitiets vurdering, at politiet med redskaberne i den nye lov - koblet med den nye strategi - har fået et solidt grundlag for en forstærket indsats mod hooliganisme.

Jeg er derfor sikker på, at vi allerede er et stort skridt på vejen til det, der er formålet med det hele: nemlig at sikre, at fodboldkampe bliver ved med at være en festlig begivenhed for hele familien – ikke en skueplads for nogle få bøllers ballade.